

**ΟΥΤΕ 52, ΟΥΤΕ ΚΙ 7
ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ**

**ΚΥΡΙΑΚΗ
2
ΝΟΕΜΒΡΗ**

ΑΠΕΡΓΙΑ
στον κλάδο του εμπορίου
απεργιακή συγκέντρωση: 11πμ, Ερμού & Κορνάρου

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ!

**ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ - ΔΕΝ ΨΩΝΙΖΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ**

*Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση
της Κυριακάτικης αργίας και τα "απελευθερωμένα" ωράρια*

Απεργούν αύριο Κυριακή οι εργαζόμενοι στο χώρο του εμπορίου κλιμακώνοντας τον αγώνα τους ενάντια στα σχέδια κυβέρνησης και εργοδοτών να καταργήσουν την Κυριακάτικη αργία. Σωματεία,εργατικά σχήματα και συλλογικότητες από τις γειτονιές, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του «Συντονιστικού δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα απελευθερωμένα ωράρια» καλούν σε **απεργιακή συγκέντρωση στις 11.00 π.μ., στη γωνία Ερμού & Κορνάρου.**

Ανακοίνωση του Συντονιστικού δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα απελευθερωμένα ωράρια

Κυριακή 2 Νοέμβρη 2014 :: α π ε ρ γ ί α στον κλάδο του εμπορίου

απεργιακή συγκέντρωση: 11πμ, Ερμού & Κορνάρου

Μια απεργία που οργανώνεται από όλους εμάς και για όλους εμάς

που βιώνουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει το να σου επιβάλλουν να δουλεύεις τις Κυριακές,που ως κομμάτια του κόσμου της εργασίας βιώνουμε την αδυσώπητη επίθεση στα εργατικά μας συμφέροντα και δικαιώματα, στη ζωή και την αξιοπρέπειά μας

Μια ακόμα μάχη από την οποία δεν πρέπει να λείψει καμία και κανείς

Εδώ κι ένα χρόνο περίπου δίνουμε, από την σκοπιά των εργατικών συμφερόντων, έναν επίμονο και δυναμικό αγώνα ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας.

Παράλληλα με τη συνεχή υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και την όξυνση της εκμετάλλευσης που βιώνουμε ως εργαζόμενοι τόσο στον κλάδο του εμπορίου (με τις μειώσεις μισθών, τις ατομικές συμβάσεις, τις απολύσεις, τα σπαστά ωράρια, την εκ περιτροπής εργασία, την ορθοστασία, την εργοδοτική τρομοκρατία,...) όσο και παντού, αρχικά, μέσα στο καλοκαίρι του 2013 νομοθετήθηκε το άνοιγμα των καταστημάτων για **7 Κυριακές** το χρόνο, ενώ με υπουργική απόφαση μέσα στο καλοκαίρι του 2014 φτάσαμε στο «πilotικό» άνοιγμα των καταστημάτων σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη κι άλλες περιοχές για όλες τις **Κυριακές** του χρόνου.

Ο στόχος τους ήταν και εξακολουθεί να είναι διπλός. Από τη μια, προς όφελος του συνόλου των εργοδοτών, να τσακίσουν ό,τι έχει απομείνει από τις εργατικές κατακτήσεις και δικαιώματα για τους εργαζομένους που βρίσκονται πίσω από τις λουσάτες βιτρίνες, υπό ένα καθεστώς εκμετάλλευσης κι εργοδοτικής τρομοκρατίας που ολοένα και εντείνεται. Και από την άλλη, να ξαναμοιραστεί η πίτα της αγοράς προς όφελος των μεγάλων εμπορικών ομίλων και πολυεθνικών. Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, επιβάλλουν η ζωή μας ως εργαζόμενοι, ο όποιος ελεύθερος χρόνος μας και η δυνατότητά μας να βρισκόμαστε με τους δικούς μας ανθρώπους, αλλά και συνολικά η κοινωνία να υποταχθούν ολοκληρωτικά στις περιβόητες ανάγκες της αγοράς.

Απέναντι σε όλη αυτή τη μεθόδευση λοιπόν **απαντάμε με αγώνα που γίνεται στην πράξη κι όχι στα λόγια**. Και γι' αυτό φέρνει ήδη αποτελέσματα!

Οι αντίστοιχοι αγώνες που εκδηλώνονταν στον κλάδο του εμπορίου κατά τα προηγούμενα χρόνια με αιχμή είτε το ωράριο, είτε και την Κυριακάτικη αργία, έρχονται να αποκτήσουν μια ιδιαίτερα μεγάλη δυναμική κατά τον τελευταίο χρόνο. Μάλιστα στις αρχές του 2014 προχωρήσαμε στη **δημιουργία του Συντονιστικού δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα “απελευθερωμένα” ωράρια**, το οποίο αποτελεί μια συνεχή διεργασία οργανωμένου από τα κάτω και συντονισμένου με οριζόντιες διαδικασίες αγώνα, όπου συλλογικά εγχειρήματα αγώνα, όπως εργατικά σωματεία τόσο από τον ευρύτερο κλάδο του εμπορίου όσο κι από άλλους κλάδους, συλλογικότητες εργαζομένων κι ανέργων, συνελεύσεις γειτονιάς, διάφορες συλλογικότητες του ταξικού και κοινωνικού κινήματος, συμμετέχουν και συντονίζουν τη δράση τους.

Οι **απεργιακές Κυριακάτικες κινητοποιήσεις** και το σύνολο των παρεμβάσεων που πραγματοποιήθηκαν από τον Απρίλη και για όλο σχεδόν το καλοκαίρι, κυρίως στο κέντρο της Αθήνας (με επίκεντρο την Ερμού), αλλά και σε αρκετές γειτονιές και άλλες περιοχές της Ελλάδας, δεν άφηναν κανένα περιθώριο να θεωρηθεί ότι ο αγώνας γινόταν απλώς για την τιμή των όπλων.

Επρόκειτο για κινητοποιήσεις οι οποίες σηματοδοτήθηκαν σε σημαντικό βαθμό και από τη συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων από τα καταστήματα. Υπήρξαν καταστηματαρχες που ενώ εκμεταλλεζόμενοι αρχικά τη ρύθμιση για τις 52 Κυριακές άνοιγαν τις Κυριακές, έπειτα από τις κυριακάτικες παρεμβάσεις, τις απεργιακές περιφρουρήσεις, τα μπλοκαρίσματα, αλλά και την πίεση που ασκήθηκε από τους ίδιους τους εργαζομένους, κατέληξαν να τα κρατούν κλειστά για τις υπόλοιπες Κυριακές. **Αντί να διαμορφωθεί η Ερμού τις Κυριακές σε πεδίο θριάμβου της κατανάλωσης και της εξατομίκευσης, διαμορφώθηκε σε ένα έδαφος όπου ρίζωσε σε ένα σημαντικό βαθμό η αυτοοργάνωση των εργαζομένων, η ταξική αλληλεγγύη, η συλλογική αντίσταση, η έμπρακτη αμφισβήτηση της παντοκρατορίας των κυβερνώντων και των αφεντικών**. Ως θετικό αποτέλεσμα του αγώνα δεν μπορούμε παρά να θεωρήσουμε ακόμα και το ότι σε πολλά καταστήματα άνοιξε η κουβέντα μεταξύ συναδέλφων για το πώς οργανωνόμαστε και πως αντιστεκόμαστε, τόσο για τις Κυριακές, όσο και για το σύνολο της επίθεσης που δεχόμαστε ως εργαζόμενοι.

Ήδη μέσα από τις κινητοποιήσεις αυτές και τις σχετικές συζητήσεις μεταξύ εργαζομένων από το εμπόριο έχουν προκύψει και δρουν ως μια νέα εργα-τική συλλογικότητα και οι **«εργαζόμενοι-ες από τον κλάδο του εμπορίου»** [<http://orthostasia.wordpress.com>], η συμμετοχή στην οποία είναι ανοιχτή για όλους τους συναδέλφους του κλάδου.

Κι ενώ κατά τον περασμένο Σεπτέμβρη, παράλληλα με τις συνεχείς δράσεις μας, συζητούσαμε για την περαιτέρω ενδυνάμωση του αγώνα, **με προσωρινή απόφαση του ΣΤΕ σταματά το «πιλοτικό» μέτρο λειτουργίας καταστημάτων για όλες τις Κυριακές**. Πρόκειται για εξέλιξη πίσω από την οποία βλέπουμε ξεκάθαρα και τον αγώνα μας που δώσαμε ως σήμερα. Ωστόσο, δεν επαναπαυόμαστε, καθώς η απόφαση του ΣΤΕ είναι προσωρινή (ήδη λίγες ημέρες μετά την απεργία μας, στις 7 Νοέμβρη, θα συζητείται η τελική απόφαση). Αλλά και ο νόμος για τις 7 Κυριακές τον χρόνο με ανοιχτά τα μαγαζιά παραμένει σε ισχύ. Και πέρα από το ότι από μόνο του αυτό συνιστά σημαντικό πλήγμα στα δικαιώματα και

τη ζωή μας, σε κάθε περίπτωση λειτουργεί σαν ένα σταθερά «ανοιχτό παράθυρο» και για ακόμα περισσότερες Κυριακές με τα μαγαζιά ανοιχτά.

Είναι στο χέρι μας να ενισχύσουμε τον αγώνα αυτό. Πρωτίστως οι εργαζόμενοι του κλάδου αλλά και το σύνολο των εργαζομένων, να βάλουμε φρένο σε μια βασική, όπως φαίνεται, επιδίωξη του κεφαλαίου.

Πρόκειται για έναν αγώνα που βρέθηκε αντιμέτωπος με την **κρατική καταστολή** τόσο με την επίθεση στα απεργιακά μας μπλόκα τον περασμένο Απρίλη, όσο και τις διαρκείς απειλές για συλλήψεις και μηνύσεις. Για έναν αγώνα που αντιμετώπισε και την **κατασυκοφάντηση από τα καθεστωτικά ΜΜΕ**, η οποία πλέον θεωρείται εξ αρχής δεδομένη για όλους τους πραγματικά ενοχλητικούς για τα συμφέροντα των αφεντικών εργατικούς αγώνες.

Να δώσουμε στην απεργία το πραγματικό νόημά της. Να συζητήσουμε γι' αυτήν με τους συναδέλφους μας, για την αναγκαιότητά της, για το πώς θα την οργανώσουμε εμείς οι ίδιοι, χωρίς να αναμένουμε ότι κάποιος άλλος θα αναλάβουν το έργο αυτό για λογαριασμό μας.

Καλούμε όλες τις συναδέλφισσες και όλους τους συναδέλφους από τον κλάδο του εμπορίου να ενισχύσουμε έμπρακτα τον αγώνα. Να απεργήσουμε όλες και όλοι την Κυριακή 2/11. Να σπάσουμε το κλίμα του φόβου και της εργοδοτικής τρομοκρατίας. Όπως το επιχειρήσαμε και το καταφέραμε μέσα και από τις κινητοποιήσεις του καλοκαιριού.

Αλλά και για όλους εμάς που δουλεύουμε σε άλλους κλάδους ή που είμαστε άνεργοι, νεολαίοι ή και συνταξιούχοι, το ζήτημα της κατάργησης της Κυριακάτικης αργίας δεν είναι κάτι έξω από τη ζωή μας και από τους αγώνες που δίνουμε ή που καλούμαστε να δώσουμε. Είναι ξεκάθαρο ότι πολύ γρήγορα η επιλογή μας να ψωνίζουμε τις Κυριακές θα συντελέσει καταλυτικά στο να καταλήξουμε να δουλεύουμε κι εμείς και τις Κυριακές! Και όχι φυσικά στο να λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας, όπως οι «από πάνω» υποκριτικά διατείνονται. **Είναι ξεκάθαρο επίσης, ότι αυτό που μας λείπει δεν είναι οι επιπλέον ώρες για να ψωνίσουμε.** Σε μια περίοδο που η ανεργία χτυπά κόκκινο, οι μισθοί και οι συντάξεις πετσοκόβονται και η καθυστερημένη (ή και η μη) καταβολή μισθών γίνεται καθεστώς, αυτό που πραγματικά μας λείπει είναι τα χρήματα για να ψωνίσουμε. Και βέβαια **μας λείπει κι ο χρόνος για να Ζήσουμε!** Επίσης, **οφείλουμε να σταθούμε ταξικά κι έμπρακτα αλληλέγγυοι στο πλευρό των εργαζομένων στα καταστήματα και στον αγώνα τους.** Είναι ανάγκη να αντιληφθούμε ότι η επίθεση που δέχονται οι συνάδελφοι μας στο εμπόριο είναι κομμάτι της συνολικής επίθεσης που δεχόμαστε όλοι εμείς οι «από κάτω». Και ότι **μόνο παλεύοντας όλοι μαζί** θα μπορέσουμε να την αντιμετωπίσουμε. Και στο κάτω-κάτω δεν είναι δυνατό από τη μια να σιχτιρίζουμε και να καταδικάζουμε στα λόγια τους κυβερνώντες, τα καθεστωτικά ΜΜΕ, τις τράπεζες, τα συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών και από την άλλη με τη στάση μας (πχ ψωνίζοντας τις Κυριακές) να παίζουμε το «παιχνίδι» όλων αυτών στις πλάτες των εργαζομένων.

ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ - ΔΕΝ ΨΩΝΙΖΟΥΜΕ

ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

ΟΥΤΕ 52, ΟΥΤΕ ΚΙ 7

ΚΑΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

**Κυριακή 2 Νοέμβρη 2014 :: απεργία στον κλάδο του εμπορίου
απεργιακή συγκέντρωση: 11πμ, Ερμού & Κορνάρου**

**Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα
“απελευθερωμένα” ωράρια**

syntonistiko_drasis@espiv.net